SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr.**
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan veljá **1 gld. 20 kr.** več na leto.
Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljà tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 60. **V Ljubljani,** v sredo 13. marca 1889. **Letnik XVII.**

Odločnih môž nam je treba.

I.

△ Naglašali smo že stokrat in stokrat, da se je v družinah in državi vgnezdil več ali manj liberalen, nekrščansk duh, ki je posmodil kakor slana v tisočerih družinah vse cvetove pravega krščanskega in zadovoljnega življenja. Sreča in mir gineta iz človeških domovij, prepiri, nemiri in upori vršé se po državah. Okužene so po nekrščanskih, židovskih načelih družinske in državne razmere. Česa nam je torej v prvi vrsti treba? Pravih, odločnih konservativnih môž katoliškega mišljenja potrebujemo. Z možmi, ki so danes črno-žolti, jutri belo-višnjevorudeči, tretji dan belo-rumeni, s temi ne moremo računati, ná-nje se ne moremo zanašati, ker preminjajo barvo po vetru. Mi potrebujemo možé, ki združujejo vse te barve, to je, ki v javnem življenji delujejo po načelih, katerim so znak imenovane barve. Med nami Slovenci je večinoma mlajši rod zapisal si na svojo zastavo le narodnost, vse drugo prezira, ako ne naravnost zaničuje. In nekateri starejši, zaslužni možje k temu molčé, ali celó v posameznih slučajih podpirajo te in enake težnje mlajšega razumništva.

Po tem potu pa ne pridemo do svojega namena, da bi namreč narodu zagotovili trdno podlago obstanka. Kaj pomaga, ako narodu ohranimo le jezik, opilimo ga tujih peg in rje, priborimo mu veljavo v uradu in šoli, ako pa ljudstvo zgubi sčasoma ono moralno zaslombo, ki ga váruje proti socijalnemu in nravnemu propadu. To zaslombo pa dobí edino le iz vekovitih krščanskih resnic, ki mu dajejo na roko prava in gotova sredstva, da ne utone v valovji tujega materijalizma, ki vedno bolj prodira čez meje na slovansko ozemlje.

Slovenski rod je v teku stoletij mnogo pretrpel. Od jedne strani sta ga pritiskala in ga še tareta nemški in italijanski narod, od druge madjarski. Slovenci so torej jekleno zrno med trdima mlinskima kamnoma. Da ga nista popolnoma strla, zahvaliti se moramo žilavi moči, ki v rodu živí, ljubezni do domovine in jezika, v prvi vrsti pa krščanskim idejam, ki so ga vzdržale na površji. A Bog je pravičen, in v naših prsih živí mogočno upanje, da ga večni Vladar ni odločil le za trpljenje.

V tem upanji nas potrjujejo besede slavnega sedanjega čuvaja na rimskem prestolu, skrbnega poglavarja katoliške cerkve, ki v slavni svoji okrožnici piše, da Bog povrača vsakemu po njegovih delih. Razloček pa je v povračilu med narodi in pojedinci. Pojedini človek ima po zemeljskem življenji še drugo v večnosti, in tam dobí pravo povračilo za svoja dela. Narodi v celoti pa imajo le svetni život, zato jim Bog kot takim povrača na svetu, kar so storili kot narod za Boga ali proti Bogu.

Slovenci smo si doslej šteli v čast in zaslugo, da smo vedno kot narod stali na strani pravice božje in človeške, torej smemo in moremo pričakovati boljših časov. Nemodro bi bilo ravno sedaj, ko se svita nada boljših časov, zapustiti utrjeno stališče versko in narodno, ker s tem se prostovoljno odpovemo povračilu in narodnosti naši vcepimo kal razpada.

Pogoja narodnega obstanka za nas Slovence sta vera in narodnost. Prvi je za nas konservativce „sacrosanctus“, drugi za vse Slovence „conditio sine qua non“.

To si je treba pri vsaki važnejši točki narodnega života staviti pred oči, da ne zagazimo v močvirje narodne korupcije in onemoglosti. Pričelo se je med nami Slovenci letos mogočno in živahno gibanje, tiho sicer in mirno na površji, le tù in tam se penijo na gladini nasprotni glasovi iz globine narodove duše. Bliža se odločilna kriza, in da se ta kriza srečno konča ter duhovi zavrnejo v pravo strugo narodovega toka, **dolžnost je vseh slovenskih politikov brez razlike stanu, da se ozirajo na gori označena životna pogoja.**

Govor poslanca dr. Poklukarja

v državnozborski seji dne 1. marca t. l.

(Dalje.)

Preko cestnih preidem k vodnim stavbam. Tù moram z zahvalo priznavati, da proračunski odsek visoki zbornici priporoča resolucijo, katero sem vložil lansko leto; priporočam jo tudi jaz visoki zbornici, da jo sprejme, in vladi, da se na-njo ozira. Letos moram svojim lanskim razpravam dostaviti tudi še to, da je mej tem postala nevarnost po povodnji za vasi Stožice in Tomačevo jako velika, ter sta bili deželna vlada in uprava primorani takoj dovoliti sredstva, da so se mogle pričeti varstvene stavbe.

Te stavbe so pogoltnile glavnico 40.000 gld., kar bi se bilo lahko preprečilo, ko bi se bila hitreje pričela vrejevati Sava in morda poprijelo delo pri drugem koncu. Priporočam tedaj vode vrejevalna dela visoki zbornici v smislu moje lansko leto predlagane in letos v potrdilo priporočane resolucije.

Došel sem k zgradbi železnic. Lansko leto sem s stvarnimi razlogi priporočal, naj se postavi skupen most čez Savo za železnico mej Ljubljano in Kamnikom in za promet na državni cesti.

Kolikor mi je znano, priporočil je toplo zgradbo tega skupnega mostú stavbeni oddelek ljubljanske deželne vlade. Saj so vendar jasni vzroki, ki za to govoré. Saj bo morala vendar železnična uprava prevzeti v upravo in vzdrževanje ta most, kakor hitro bo izgotovljen. Saj je vendar cestni erar, oziroma trgovinsko ministerstvo, ki bi moralo ta most prevzeti v last ter bo na eni strani moralo z vednimi popravami in vzdrževanjem starega mostu plačevati velike troške, na drugi strani pa poravnavati primanjkljej s tamošnjo mostno mitnico. Razumel v resnici nisem, kako so mogli tù v dunajskem ministerstvu odkloniti ta po zdravi človeški pameti trezni predlog — jaz nisem tehnik — in kolikor čujem, poklicali so se na pomoč celó strategični oziri, da se je stvari dalo bolj verojetno lice.

Prepričan sem, da so mej mojimi ožjimi so-

LISTEK.

Fotografija amatérjev.

On fotografuje! Kolikokrat sem čul te besedi, izrečeni z zaničljivim naglasom, ako sem se pokazal s svojim aparatom. Novobažne potnike, ki ne potujejo z bisago in palico, ampak z aparatom v tornistru in s stojalom v roki, oblezejo gore in prehodijo doline, te hočejo s tem smešiti. Ni čuda, vsaj zasmehujejo vsako novotarijo dotlej, da se udomači in tako prištevajo tudi fotografijo amatérjev k umetnostim, ki ne redé moža.

Gledé zadnjega moramo sicer tudi mi pritrditi veliki množici, katera navadno sodi brez pomisleka; amatér nikakor ne misli s „svetlopisom“ kruh služiti. Prav napačno je pa misliti, da je fotografovanje za lajika brez vse vrednosti, in da obstoji ves dobiček le v fotografovanji nekaterih pokrajin in znanih oseb, katerih podobe potem uvrsti v zbirko svojo.

Podrobno opazovanje nas temveč pouči, da je fotografovanje toliko važno in mnogokrat še važnejše nego risanje. Fotografija je pomagala vže premnogim vednostnim preiskavanjem, tehniki ter umetnosti in vspeh v teh strokah so dosegli možje, ki niso bili fotografi iz poklica, ampak zdravniki, inženêrji, obrtniki itd., ki so se bavili s fotografovanjem le memogredé.

Fotografija je prav mlada pridobitev. Petdeset let je ravnokar preteklo od iznajdbe dagerotipije in malo manj je, od kar imamo tudi fotografije. Fotografovanje je bilo dolgo časa težavno, vsaj z mnogimi neprilikami spojeno. Mogoče je bilo narediti le take za svetlobo občutljive plošče, ki so bile mokre in katere so bile rabne le v takem stanu. Izdelovanje teh plošč je bilo zamudno, njih prenašanje skoraj nemogoče in zato je bilo fotografovanje vedno le delo fotografov iz poklica.

Velik napredek fotografije je bil storjen z iznajdbo suhih plošč. Te plošče so steklene šipe, na eni strani prevlečene s posebno čistim limom, v katerem je prav fino razdeljeno bromovo srebro, ki je občutljivo za svetlobo.

Te plošče ostanejo rabne mesece, ako jih hraniš v temi in na suhem in so zraven tega dvajsetkrat občutljivejše nego mokre plošče. Te plošče moreš vže narejene kupiti, moreš jih vzeti seboj na potovanje in slednjič moreš ž njimi narediti najtežavnejše momentne slike za vednostne namene.

Momentno fotografovanje, ki se je zlasti v zadnjih letih tako močno razvilo, in katero najhitrejša pregibanja živali in strojev razdeli v posamezne dele in sicer tako, da podoba pokaže, česar oko niti ne vidi, obrnilo je pozornost učenjakov in lajikov na umetnijo fotografovanja. Znano je, da so fotografovali strelo, iz puške izletečo kroglo, zvezde na nebu itd., kar vse je tudi vêdi močno koristilo.

Ne bodem navajal brez števila vzgledov. Rešitev raznih vednostnih vprašanj s pomočjo fotografije je le redkokrat naloga fotografa iz poklica, ker ta more se pečati le najbolj z izdelovanjem tehniško in umetniško dovršenih fotografij, marveč to je naloga amatérja. Ako imajo amatérji vedno to pred očmi in rešitev te naloge pospešujejo v svojih društvih, tedaj je delo amatérjev nad vse koristno. Koliko se uri oko za spoznavanje lepote v naravi, ako si izdelujemo fotografije od lepih pokrajin, in ni to nam Slovencem najboljše nadomestilo za umetniške šole in galerije slik, na katere nam gledé na naša skromna sredstva niti kedaj misliti ni! Koliko veselja ti dela slika ljubih znancev, katero si sam izgotovil!

mišljeniki še nekateri, ki bodo temeljiteje razpravljali železnična vprašanja. Govoriti morem tedaj kratko, vendar pa ne opustiti, da ne bi z nekaterimi besedami omenil, kakó se ravná s koncesijonovanjem železnice mej Ljubljano in Kamnikom — tedaj s pravo malenkostjo. Postava, ki dovoljuje državno podporo, je iz leta 1885. (Čujte, čujte!)

Železnice, katere je v istem četrtu ure dovolila visoka zbornica, so že davno zgotovljene, zoper to železnico pa, ki vodi k erarni smodničarni, proizvajajo se neprestano nove zapreke, takó da se ne more zgraditi ta za državo in deželo jako važna železnica.

Priznavam sicer, da je gospod trgovinski minister v zadnjem času pokazal svojo dobrohotnost v tem vprašanji; bil je ves čas naklonjen stvari, toda le akademično, kajti do danes ne vidimo vspeha. Zaradi tega priporočam pristojnima ministroma, naj ne razpravljata tega vprašanja več dilatorično.

Povoda bi imel dosti, da bi še kaj izpregovoril o deželnih zdravstvenih razmerah, ker osepnice razsajajo tako po deželi, kakor še redko kedaj. Upam pa, da bo imela vlada odprte oči ter vsaj sedaj, ko se ni zabranilo razširjenje bolezni, ukrenila vsa sredstva, da zopet popravi, kar je zamudila. Tudi sem prepričan, da bo eden ali drugi poznejših govornikov razpravljal to zadevo.

Prišel sem sedaj k predmetu, ki mi je bil prav za prav povod, da sem se oglasil k besedi, in to je prevažno, v področje poljedelskega ministerstva spadajoče gospodarsko vprašanje. Da ne pozabim manjšega predmeta, pričeti hočem takoj s tem. Tiče se konjereje v naši deželi. Izrekam v tem oziru Nj. ekscelenciji gospodu poljedelskemu ministru zahvalo za dosedanjo izdatno podporo, ob enem pa ga prosim, naj dovoli za postaje Cirknica, Vrhnika in Kočevje po jednega žrebca več in podporo za potovalna predavanja o konjereji in za dirke kobil v kranjskih okrajih lahkega plemena. Priporočam te tri prošnje in ravno tako one predmete, katere sem lansko leto navedel gospodu poljedelskemu ministru, da bi se povzdignila reja govedi. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. marca.

Notranje dežele.

V *Celji* se bodo vršile volitve v okrajni zastop dne 26., 27. in 28. t. m.

Poljski klub je sklenil, da letos ne bo silil na izvršitev vrejevanj galiških rek, ker s tem noče spraviti v nevarnost drugih nujnih teženj poljskega naroda. V proračunski razpravi bodeta Pozovski in Struskjevicz predlagala decentralizacijo vojnih zalaganj na korist malemu obrtu.

Za definitivnega ***ercegovskega metropolita*** je imenovan dosedanji začasni administrator eparhije, Serafin Perović, arhimandrit samostana Žitomislića v Ercegovini.

Vnanje države.

Predvčeraj dopoludne se je v Rimu raztrosila vest, da je nevarno zbolel ***papež Leon XIII.*** Popoludne pa je sv. Oče popolnoma čil in krepak sprejel portugiškega veleposlanika in druge diplomate, ki so mu prišli čestitat povodom obletnice njegovega kronanja.

Ruski listi niso nič kaj zadovoljni s prevratom v ***Srbiji.*** Ristiću in njegovi narodni politiki sicer zaupajo, nikakor pa se ne more to trditi gledé regenta Protića. Ristiću svetujejo, kakó naj se ga znebi. „Mosk. Vjed.“ menijo, da se je z Milanovim odstopom celó poostril kritični položaj v Srbiji. Regentje nimajo mej narodom prave veljave, zaradi tega bo sedaj mogel strankarski boj še bolj razsajati. Naravna in veljavna regenta bi mogla biti le kraljica Natalija in prognani metropolit Mihael. Ako ima Ristić le še iskrico domoljubja v sebi, odstopiti jima mora ako ne de jure pa de facto vrhovno vodstvo Srbije. Tudi „Graždanin“ opominja Ristića, naj pokliče v deželo kraljico in metropolita ter naj postopa z roko v roki z Rusijo. Tega mišljenja pa ni niti vlada, niti ministerstvo. Minister zunanjih zadev je razposlal vsem srbskim poslanikom v inozemstvu okrožnico, s katero se naznanja nastop novega ministerstva ter naglaša, da je prvi nalog vlade vrediti finance, izgotoviti vsled nove ustave potrebne postave ter ohraniti prijateljske razmere z vsemi silami in državami. — Regentstvo je z ozirom na občutljivost posameznih kabinetov svetovalo kraljici Nataliji, naj za sedaj še ne prestopi srbske meje, marveč naj se snide s svojim sinom na avstrijskih tleh. Kraljica je neki s tem zadovoljna. — Črnogorci z velikim zanimanjem opazujejo dogodke v Srbiji. Povodom Milanovega odstopa je bila v cetinjski stolici slovesna služba božja, zvečer pa mnogo hiš razsvetljenih.

Bolgarski ministerski sovet je sklenil v kratkem že odposlati na Dunaj zastopnika bolgarske vlade. — Razmere mej vlado in eksarhom so se zdatno zboljšale. Vlada je odjenjala ter obljubila, da bo kmalu sklicala sinodo. Tudi kraj zborovanja je že določen. — Vladno glasilo razpravlja odstop kralja Milana ter pravi: „Upamo, da bodo Srbje znali čuvati geslo „Srbija za Srbe“, kar ni samo v interesu vseh srbskih domoljubov, marveč tudi vseh onih balkanskih držav, katerih osoda je enaka.“

V ***Franciji*** je glavni predmet javnih razprav povrnitev vojvode Aumaleskega v domovino. Vojvoda ne bo šel v Pariz, da ne bi dal povoda slučajnim izjavam pariškega prebivalstva. „Temps“ pravi: „Razveljavljenje naredbe o prognanstvu vojvode Aumaleskega dokazuje, da se je vlada v smislu svojega vsporeda popolnoma ločila od nasilne in tesnosrčne politike zadnjih let.“ — Obtožba zoper Naqueta, Laguerre-a, Tourqueta in Laisanta obsega dve točki: liga patrijotov je imela poleg javnih tudi tajna pravila, je bila tedaj tajna družba ter tako organizovana, da je mogla z nekaterimi brzojavkami oborožiti svoje člane, da se ustavijo izvršitvi uradnih činov; drugič pa se obrača znani poziv v Ašinovi zadevi do generala Ignatjeva, generala Černajeva in moskovskega župana, tedaj do opravilnikov tuje države. „Paris“ pravi, da je vlada za trdno sklenila z vso strogostjo postopati ter pričeti kazensko preiskavo tudi zoper Boulangerja.

Pri razdeljevanju nagrad ***angleškim*** prostovoljnim strelcem v Londonu minoli teden je bil navzoč tudi angleški vojaški atašé, generalni major pl. Buurline. Angleški polkovnik Howard Vincent je imel pri tem govor, v katerem je rekel, da ste Anglija in Rusija soseda v Aziji, zakaj bi tedaj ne bili tudi prijateljici na celem svetu. Buurline je odgovoril, da je v zadnjih štirih letih, odkar biva na angleških tleh, zapazil v svojo veliko radost preobrat angleškega javnega mnenja na korist prijateljstvu z Rusijo. Godba je zaigrala rusko himno, katero so stojé poslušali vsi navzoči, mej njimi vojni minister Stanhope.

Predvčeraj so novi ***italijanski*** ministri prevzeli svoje posle. Neki rimski dopisnik pravi, da bo Crispi premenil svoj vspored. Pred vsem bo gledal, da se bo mogla skleniti trgovinska pogodba s Francijo, kakor bo sploh olajšal svojo odurno ostrost naproti temu sosedu. Isti dopisnik trdi, da bo v kratkem že prevzel portfelj zunanjih zadev državni tajnik Damiani, ki ima tudi mnogo parlamentarnega vpliva. Levičarski listi naglašajo, da bo Crispi sicer tudi v bodoče ostal zvest trocarski zvezi, vendar pa le v toliko, kolikor bodo dopuščale zaželjene prisrčne razmere k Franciji. Zanimivo je, kako se pri tem trudijo poluuradni listi dokazati, da se moreta zaveznika zanašati na Italijo, „vrhu tega je pa še veliko časa do dné, ko bo potekla pogodba“.

Kakó se je politični položaj poostril v ***Rumuniji,*** kaže nam brzojavka iz Bukarešta: „Kakor se govorí, obsega načrt novega vojaškega kazenskega zakonika tudi članek o nekakem malem izjemnem stanji, kar se spravlja v zvezo z agitacijami protidinastičnega časopisja, zanašajočega se na rusko podporo.“ — Vsled teh vznemirjajočih vesti je dobil ruski poslanik v Bukareštu Hitrovo, ki se sedaj na odpustu mudi v Peterburgu, od vlade nujni nalog, naj takoj odpotuje na svoje mesto.

Turška vlada je ruskemu veleposlaniku pl. Nelidovu na njegovo zadnjo noto odgovorila, da se bode ostanek vojskine odškodnine v znesku 240.000 šterlingov izplačal okrog 27. dne t. m.

Izvirni dopisi.

Iz Šent-Vida pri Zatičini, 11. marca.*) Sklicevaje se na § 19. osnovne postave in ker tudi mislim, da je Vam na resnici veliko ležeče, Vas prosim, da v eni prihodnjih številk Vašega cenjenega lista sledeči popravek sprejeti blagovolite.

Dopis iz Zatičine z dne 28. februarija t. l. piše med drugim:

„Pravijo“, da je tisti človek več pesem skoval in dal med ljudi; ljudje so pa hudi nanj, ker so notri tako grde reči, da so se vsi otroci pohujšali. Vest, da je dotični eno ali več pesem spisal in da jih je drugi med ljudi razdajal, je neresnična, izmišljena. Zato se je „menda“ zbal, ker „pravijo“, da je pobegnil v Ameriko, da bi ga v tisti vasi ne pretepli. Čisto izmišljeno pa je tudi, da je pobegnil v Ameriko, da bi ga v tisti vasi ne tepli. Prav z mirno vestjo še oba doma čakata okrožne sodbe, ker okrajna sodba se je ovrgla, in sosedje ju tudi ne mislijo tepsti, ker so ravno nasprotno prepričani.

Besedi „menda“ in „pravijo“ niso še nikakoršna dokazila. Spoznana sodba, da odstavljenje svatovskih prič v pričo svatov ni razžaljenje časti, ni še v moči, ker se je apeliralo. Nadalje še gospod dopisnik piše: Saj bi še ne bil nihče vedel, ko bi ne bil on sam okoli pravil. Da to ni res, je razvidno iz tega: So li mar imeli drugi svatje verige na jezikih?

Iz tega je razvidno, da dopisnik v dopisu zastonj išče zadoščenja. Tudi mu pripada prislovica: ne hvali dneva pred večerom.

F. K. in A. B.

Iz Prage, dné 8. marca. Obljubil sem Vam v jednem zadnjih dopisov nekoliko črtic o Čehih na tujem. Pričnem torej z vrlimi brati onkraj okeana, v Ameriki.

Češke naselbine v Ameriki imajo prestaro povestnico, davne čase. Sprva počeli so Čehi zapuščati rodno svojo zemljo po belogorski bitvi, in vže leta

*) Sprejmemo dopis, da resnica pride na dan; sicer bi ga pa tudi smeli vreči v koš, ker bi nas z nobenim paragrafom ne bi mogli prisiliti, najmanj pa z osnovnimi postavami. Op. vred.

Kako pa se naučimo fotografovati? Mnogi se zbojé fotografovanja, ker menijo, da je učenje fotografovanja zamudna in draga reč. To ni res. Amatér more se priučiti fotografovanja od drugega amatérja, ki vže zna, ali pa iz knjige, katerih imamo na izbero. Kar se pa tiče aparatov, so pa veščaki sestavili najboljše, ki primeroma le malo stojé.

Za fotografovanje na potovanji dobiš aparate, ki imajo vse potrebno v enem samem tornistru, koji lahko saboj neseš kamor si bodi. Ako hočeš fotografovati, odpreš tornister, postaviš aparat na stojalo, ga pokriješ s črno ruto in vjameš natančno podobo v aparat. V tornistru imaš plitve škrinjice, v kojih so suhe plošče varno skrite pred svetlobo. Ako si tedaj podobo v aparatu ujel, vdeneš pod črno ruto eno tako škrinjico v aparat, potegneš raz škrinjico pokrov, tako da je sedaj plošča v temnem aparatu odkrita, in slednjič odkriješ pokrovo raz objektiv. Podoba pokrajine, katero hočeš fotografovati, pade sedaj na suho ploščo in na razsvetljenih mestih plošče razkroji se bromovo srebro, ki je občutljivo za svetlobo. Ko je to delo končano, zapreš aparat in škrinjico ter moreš ploščo domu nesti. Če škrinjico s ploščo dobro na suhem in v temi shraniš, moreš podobo še le čez mesec razviti. To je velika prednost suhih plošč. Seveda moreš narediti toliko podob, kolikor imaš škrinjic s ploščami saboj. Kadar hočeš potem doma podobo razviti, nesi škrinjico v teman prostor in odpri jo le pri rudeči luči, to je pri svetilni z rdečimi šipami. Ako si ne moreš narediti popolnoma temnega prostora, tedaj razvijaj podobe zvečer, a varuj se vsake druge luči, razven rudeče. Pri rudeči luči tedaj odpremo škrinjico in vzamemo iž nje ploščo. Plošča ne kaže nobene podobe, razkrojenega bromovega srebra naše oko ne vidi. Mi moramo podobo še-le vidno narediti, ali kakor fotograf reče: „ploščo razviti“. V ta namen denemo ploščo v razvijalno tekočino. In glej! Kmalu se prične na beli plošči kazati podoba in je čez par minut dovršena. Na tej podobi je pa vse tisto črno, kar je v resnici belo, in belo, kar je črno. To podobo imenujemo negativno podobo.

Črna podoba na belem dnu je iz kovinskega srebra; od svetlobe ne zadeta mesta na plošči ostala so nepremenjena, t. j. bela. Če je tudi podoba vže popolnoma jasna, vendar še ne smemo ž njo na luč; poprej moramo še odstraniti bela mesta iz podobe. Ta bela mesta odstranimo s posebno tekočino. To delo imenujemo fiksovanje. Kadar si vse to dovršil, tedaj se ti pokaže podoba črna na prozorni plošči. Tako je negativna podoba narejena, treba jo je le še izprati, posušiti in lakom prevleči, da se ti leta in leta ohrani. Od takega „negativa“ moreš potem poljubno število pozitivnih podob narediti.

To je na kratko povedano bistvo fotografovanja. Razven aparata je seveda še marsikaj potrebnega, na pr. razne skledice, okvirji za kopiranje itd. Kdor ima dober objektiv in momentno zaporo, ta more fotografovati dirjajoče konje, leteče ptiče, vozeče vlake itd.

Ker je fotografovanje ne le nad vse zanimiva in lepa zabava, ampak tudi zeló koristna, zato so ukrenili nekateri amatérji v Ljubljani osnovati poseben klub amatérjev, kateremu bode naloga amatérsko fotografovanje razširjevati in pospeševati. Člani kluba dobili bodo od skušenih in veščih amatérjev vsa potrebna pojasnila toliko gledé aparatov, kolikor gledé zvrševanja fotografije. Kdor hoče pristopiti k klubu amatér-fotografov, naj se kmalu oglasi pismeno ali ustno pri gosp. Ivanu Šubicu, vodji obrtne šole v Ljubljani. Javljamo, da se sprejmó v klub tudi dame. Udom z dežele bode pa odbor v vsaki zadevi skušal vedno pismeno ustreči.

—v.

1648 naselilo se je 200 čeških bratov v Zjedinjenih državah. Toda glavni tok Čehov pripotoval in preselil se je tjà leta 1848. Število ameriških Čehov broji se na 400.000! Emigracija češka sestoji osobito iz rokodelcev, poljedelcev, delavcev in često iz inteligentnega stanú. Blagobitje Čehov je znatno. Samo v mestu Chikagu ceni časopisje posestva Čehov na 40 milijonov dolarjev. Kake osrednje organizacije Čehi nimajo, ampak tvorijo liberalne, klerikalne, narodne, katoliške, evangelijske stranke itd. Samo podporno društvo, poznato ondi po začetnih pismenih svojega imena „Č. S. P. S.“ (Česko-slovanský podpůrný spolek) broji 8000 članov; vsak član v potrebi dobiva na teden 5 dolarjev podpore in rodbina po očetovi smrti 1000 dolarjev.

Vrhu tega imajo 15 sokolskih društev s 3000 članovi. Gledé politike pa spadajo Čehi k vsem strankam, večinoma pa pri volitvah glasujejo z demokrati. Češki tisk je jako mnogobrojen, kajti ondi izhaja kacih 50 časopisov, vendar o pravi vrednosti govoriti bi se dalo samo o polovici. Vsakdanje šole češke s češkim učnim jezikom imajo tri, toda vse naselbine imajo nedeljske in večerne šole. Cerkvâ imajo Čehi mnogo. „Narodnih domov“ imajo vže sedem in so gledé zgradbe prave palače!

Minole tedne lanskega leta so pa mnogo pisale ameriške novine o novi torpedovi izumbi, koja se pripisuje češkemu inženirju Petru Váchalu. „La Nacion“, dnevnik v Buenos-Ayres-u, republiki argentinski (pisan v španjščini), objavil je 6. oktobra m. l. to-le vest: „Včeraj spustili so v morje mali torpedo Whiteheadovega vzora: izgotovil ga je gosp. Peter Váchal, prvi strojevodja na „Brownu“. Mali torpedo, ki se je osvedočil s tako izbornim vspehom, dolg je 1·5 *m*, premera ima 118 *mm*, postop vijaku je 180 *mm*, koji se v jedni minuti 1200krat zatoči. Napolnjen s stisnjenim zrakom na 30 atmosfer in regulovan na 2 metra globočine, prebrodil je 100 metrov daljave v ravni črti in stalni globini s hitrostjo 14 milj v jedni uri.“ — Slično piše „Courrier de la Plata“, ter končuje: „Nadejamo se, da uvidimo to malo čudo med argentinskimi izdelki na parižki izložbi.“ — Pohvalno pišejo i „Patria Italijana“, „Süd-America“, in „La Capital“ pravi, da ponosno sme biti pomorstvo, ker ima v službi tako imenitega inženirja, kakor je Slovan gospod Váchal. (Konec sledí.)

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 12. marca.

I. Župan g. Grasselli otvori ob polu sedmi uri zvečer sejo ter imenuje overovateljema današnjega zapisnika mestna svetovalca gg. S. Nolli-ja in dr. Vošnjaka. Ker se zoper zapisnik zadnje seje ni prijavila nobena pritožba, je odobren. Vlada je potrdila poslovna pravila mestne hranilnice, ki se sedaj tiskajo ter se bodo takoj, ko bodo gotova, razdelila mej gospode mestne svetovalce. Mestnemu ubožnemu zakladu so darovali: Slavna kranjska hranilnica 300 gld., gosp. baron Wurzbach 50 gld. in klub slovenskih biciklistov kot čisti dobiček prirejenega plesa 150 gld. Izreče se vsem trem dobrotnikom mestnih ubogih zahvala.

II. a) Občinski svetovalec gosp. Ivan Hribar poroča o vspehu ofertne obravnave za dobavo strojev pri novem mestnem vodovodu. Pet tvrdk je vložilo ponudbe ter se je sprejela ona tovarne Rustan & Comp. s 44.180 gld.. Mestni zbor temu pritrdi.

II. b) Isti svetovalec nadalje poroča o razpisu ofertne obravnave za stavbe pri sesalski napravi mestnega vodovoda.

Svetovalcu gosp. dr. vit. Bleiweisu se zdé proračunjeni troški za taka neznatna poslopja previsoki ter vpraša, ali ne bi se moglo vzeti leseno namesto železnega ostrešja, ki tako draží te zgradbe.

Župan gosp. Grasselli pojasni, da bi les prehitro segnil zaradi para in mokrote v strojnici, čemur še dodá svetovalec Hrasky, da bi leseno ostrešje pri tej veliki širokosti poslopja ne bilo nič cenejše, kakor železno.

Občinski svetovalec gosp. Nolli predlaga, naj se razpišejo posamezne stroke del, in ne vsa skupaj.

Gosp. župan naznani, da se itak namerava razpisati alternativa, skupaj vsa dela in posamezne stroke; s tem pojasnilom je gospod predlagatelj zadovoljen.

Občinski svetovalec gosp. Gogola je mnenja, da je dôba za vložitev ponudb do 25. marca t. l. prekratka, ter nasvetuje, naj se podaljša rok do dné 6. aprila, pač pa v poročevalčevem smislu objavi do 15. t. m. razpis dobav v „Laib. Ztg.“, „Slov. Narodu“ in „Slovencu“ za znesek 40.450 gld. Ta predlog obvelja.

III. Občinski svetovalec gosp. dr. Stare poroča v imenu stavbinskega odseka o oddaji mizarskega dela za novo mestno šolo v Poljskih ulicah. Došli ste zopet dve ponudbi, jedna od tovarnarja gosp. Tönnies-a, druga od konzorcija ljubljanskih mizarskih mojstrov (gg. Vincenc Hansel, Karol Krimmer, Karol Bender, Jan. Dogan, Jan. Krašovic, Jan. Novak, Jakob Petrin, Anton Plečnik, Jos. Regali, Jernej Tavčar in Ludovik Widmayer). Tovarna je odpustila od svoje prvotne ponudbe s 5053 gld 21 kr. 1%, znaša sedaj torej 5002 gld. 68 kr., konzorcij pa je odjenjal za 6%, tedaj od 5841 gld. 65 kr. na 5491 gld. 15 kr. Ker je ponudba gosp. Tönnies-a cenejša za 488 gld. 47 kr., priporoča poročevalec, naj se sprejme, konzorcijeva pa odbije.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

(**Mestna hranilnica ljubljanska.**) V včerajšnji seji mestnega zbora je naznanil gospod župan, da je deželna vlada potrdila popravljena pravila, oziroma navodila mestne hranilnice ter je vrnila magistratu.

(**Odbor kmetijske podružnice v Vipavi**) vabi svoje ude k občnemu zboru v nedeljo, 17. t. m., ob 4. uri popoludne v prostore vipavske čveterorazredne šole. Vspored bode obsegal 1. volitev tajnika, oziroma celega odbora, 2. ustanovitev vinarske zadruge, 3. posvetovanje o zastopniku podružničnem pri občnem zboru kmetijske družbe v Ljubljani, 4. posamezni nasvèti. K zborovanju dojde tajnik kmetijske družbe g. Gustav Pirc.

(**Klub fotografov amatérjev**) se snuje v Ljubljani. Svoje čitatelje opozarjamo na današnji listek, ki bode marsikoga napetil, da pristopi h klubu, katerega smoter je, pospeševati to lepo, koristno in ob jednem zabavno umetnost.

(**Umrl**) je v Kočevji bivši deželni poslanec za Kočevje in Ribnico ter večletni župan gosp. J. Braune. Pogreb je bil dne 9. t. m.

(**Slovensko gledališče.**) V nedeljo dne 17. t. m. predstavljala se bode prvikrat burka „Vrban Debeluhar“ ali „Na Dunaj po nevesto.“ Igra je od prvega do zadnjega prizora pisana le za smeh in odbor dramatičnega društva jo priredi, da ustreže mnogostranskim željam našega občinstva, katero zahteva komične predstave. Namenjena je bila igra za pustno nedeljo. Ker pa se je vršila v prostorih čitalnične restavracije „Slavčeva“ maškarada, prestavila se je na prihodnjo nedeljo. Naslovno vlogo igral bo g. Borštnik. Ker se gledališčna sezôna bliža koncu, opozarjamo občinstvo, da blagovoli podpirati dramatično društvo z mnogobrojnim obiskom; letošnje predstave so itak izpraznile društveno blagajnico.

(**O grozni nesreči**) v Ljubnem na Gorenjskem nam piše drugi dopisnik: Dne 8. t. m. so trije delavci odkopavali zemljo za neko kovačnico, da bi dobili več prostora za novo stavbo. Svet pa je bregovit, in ko so odkopali nad 1 meter zemlje, bil je podmol visok že na 2 metra. Južno vreme istega dne je zmrzlo zemljo nekoliko omehčalo, da se je nenadoma odtrgala velika plast s težkim kamnom in zgromela na 25letnega delavca Jožefa Poharja. Na krik so prihiteli ljudje na pomoč, čvrsti možje so nesrečneža potegnili iz-pod grude ter ga prenesli v bližnjo hišo. Takoj je bil previden s sv. zakramenti, ker je bil še v zavesti. Okoli 7. ure zvečer je revež v velikih bolečinah umrl. Naj bodo delavci pri takem delu bolj oprezni in previdni.

(**Kranjsko ribiško društvo**) naznanja, da je meseca januarija vložilo 40.000 jajc potočnih postrv, ki so sedaj na prodajo. Udje društveni dobivajo po 1000 komadov mladega zaroda za 3, neudje za 5 gld. Občni zbor društva bode prihodnjo soboto v klubovi sobi pri „Slonu“.

(**V varstvo nagrobnih spomenikov.**) Večkrat smo imeli priliko opažati, da na mramorne nagrobne spomenike polagajo ali razobešajo vence. Ti venci so spojeni z žico, ki na zraku zarjaví. Vsled mokrote se rjá razpusti in pokažejo se madeži, pege itd. na mramorji, katere je težko odstraniti, ker se železni oksidal jako rad spaja s krhkim mramorjevim apnom. Tako je mestna uprava v Berolinu in po drugih večjih mestih prepovedala, na mramornate spomenike polagati vence. Venci naj se torej polagajo na gomilo ali na železne ograje.

(**V osnovalni odbor kamniške podružnice sv. Cirila in Metoda**) so izvoljeni gg.: dr. Samec, L. Bergant, Josip Fajdiga, K. Janežič, Ignacij Tramté in M. Novak.

(**Izpred sodišča.**) Pri porotni obravnavi dne 8. t. m. je bil 20letni tat Fr. Odlazek zaradi mnogih tatvin obsojen na 8 let težke ječe. — V soboto sta stala pred sodiščem Jože Pičman iz Britofa na Gorenjskem in 50letni Anton Izda iz Dobrepolja zaradi ropa. Pičman je bil obsojen na šest, Izda na deset let in Marija Izda na tri mesece.

Raznoterosti.

— Kako se krade na Ogerskem. Neki ogerski list objavlja statistiko izneverjenj, koja so se pripetila leta 1888 na Ogerskem, in slôvejo: 1. Izneverjenja pri javnih blagajnicah: pri pošti 10.000 gld., komitatnih 36.000 gld., sirotinskih in depositnih blagajnicah 100.000 gld.; pri vojaških blagajnicah 14.500 gld., cerkvenih 2000 gld., občinskih 17.000 gld., pri carinskih uradih in sodiščih 3000 gld., pri ministerstvih 42.000 gld., vkupe 311.500 gld.; 2. pri zasebnih blagajnicah: pri bankah in hranilnicah 393.300 gld., pri zavarovalnicah 39.000 gld., pri trgovcih 142.000 gld., pri tovarnarjih 85.000 gld., pri zasebnikih 27.000 gld., vkupe 686.000 gld. Vsa izneverjenja in kradeži iznašajo torej vkupe 997.000 gld.! Extra Hungariam non est vita....

— Na semnju. Kupec: „Ne, oče, danes se ne bodeva mogla pobotati; vrhu tega so mi pa Vaši voli tudi še premalo rejeni. Jih bom že jutri prišel zopet pogledat.“

— Sedeminštirideset samoumorov in poskušenih samoumorov je bilo meseca februarija v Berolinu; 36 mož in 6 ženâ, 4 deklice in — 1 otrok so si siloma hoteli vzeti življenje. 19 samomorilcev so še rešili, in sicer 11 moških, 4 žene, 3 deklice in trinajstletnega otroka.

Telegrami.

Dunaj, 13. marca. „Armee-Verordnungsblatt“: Poveljnik sedmega vojnega kora, grof Degenfeld-Schönburg, je vsled lastne prošnje umirovljen, ob jednem pa se mu je podelil veliki križec Leopoldovega reda. Fml. baron Waldstätten je imenovan za poveljnika sedmemu vojnemu koru.

London, 13. marca. Spodnja zbornica je z 231 proti 88 glasovom določila vojno moč na 152.285 môž.

Berolin, 13. marca. „Kreutz-Zeitung“ je izvedla, da bo koncem junija došel car v Kodanj, potem bo obiskal cesarja Viljema. Kraj sestanka še ni določen. Pred cesarjevim obiskom pa bo cesar Viljem odpotoval v London.

Pariz, 12. marca. Predsednik Carnot je danes dopoludne sprejel vojvodo Aumalskega, ki se mu je zahvalil za dovoljeno povrnitev v Francijo. Avdijenca je trajala deset minut.

Pariz, 12. marca. Zatoženi poslanci in senator Naquet so sestavili izjavo, ki pravi: Dežela bo parlamentarno diktaturo, ki jo je ustanovila vlada in katero najbolj črti narod, strla ter se otresla parlamentarizma.

Atene, 12. marca. Ministerski predsednik Trikupis je izdal ukaz, s katerim se otvarja zasedanje. Predsednik se bo danes ali pa v petek izvolil.

Vabilo na sodelovanje in naročbo.*)

Plod, ki ga ima redno roditi društvo „Pravnik“ v Ljubljani, je mesečnik „Slovenski Pravnik“, ki stopa v svet kot svojina in glasilo društva.

Po svojem namenu ostane „Slovenski Pravnik“ zvest svojemu vlani tretjič dvignenemu praporu. Pravno in državno znanstvo bode mu tudi odslej tisto strogo določeno polje, na katerem se ima resno truditi za prosveto in napredek, zjedinjujoč v sebi na čelu domače moči in namenjen v prvi vrsti domačim našim potrebam.

Kot društveno glasilo imel bode sicer „Slovenski Pravnik“ večjo zaslombo, a imel bode vsporedno tudi obsežnišo nalogo. Kakor bode društvo „Pravnik“, zasajeno v slovenskem narodu, skušalo biti središče vsem dobrim pravniškim težnjam v tem narodu, tako je naloga njegovemu glasilu, biti kot edincu v slovenskem jeziku to, kar so v drugem močnejšem jeziku mnogi pravniški listi, ki za-se obdelujejo vsak svojo stran pravnega življenja. Da ima odsihdob društveni „Slov. Pravnik“ še popolniše dosezati svoj smoter, ni nihče bolj uverjen, kakor sedanji odbor

*) Na željo objavimo to vabilo ter ob jednem priporočamo list. Op. vred.

sam, kateremu je izročena skrb zanj in kateri s tem pozivlje vse deloljubive prijatelje „Pravnikove“ stvari z iskreno prošnjo, naj pri listu sodelujejo z marljivim dopisovanjem iz svojega službenega področja ali od svojega zasebnega duševnega truda s posebnim ozirom na naše domače potrebe.

„Slovenski Pravnik“ bode skušal kakor doslej biti verna slika pravosodne prakse v naših krajih ter zbirati dotična teoretična raziskavanja naših pravnikov, in bode sploh nadaljeval zaslužno pričeto delo na vse njegove strani. S tem pa bode rad združeval pazljivost tudi za upravna vprašanja, posebno če se tičejo samouprave naših občinskih, okrajnih zastopov itd., ali če imajo pomen za širše kroge naroda. V tem pogledu bode kot odkritosrčen svetovalec priobčeval tudi poljudno pisane sestavke. Da mu je namen, delovati v pravu kolikor moči na široko, kaže že v sedanjem zvezku. In kakor je danes rad odprl se sodni medicini, ki s tem praznuje svoje rojstvo v slovenskem jeziku, tako bode vedno pristopen vsem strokam, ki so v zvezi s pravnim življenjem. Veselilo ga bode, če bo mogel služiti osobito tudi stanu duhovniškemu, čegar področje čestokrat in še stalniše kakor zdravniško sega na polje prava in državne uprave. Osobito nas mora biti skrb, da se slovenščina za pravno rabo čisto in enotno razvija v vsaki javni službi, in v tem oziru je prepotrebno, da se shajajo in strinjajo v „Slovenskem Pravniku“ glasovi iz slehernega uradovanja, da se iz vseh strok vanj pošiljajo razprave in dopisi. Tako obsega „Slovenskega Pravnika“ namen veliko več, kakor bi se utegnilo misliti na prvi pogled, tako ni le odprt samo pravnikom po poklici, temveč mnogim drugim vrstam razumnikov.

Ali „Slovenski Pravnik“ hoče s svojimi sotrudniki, da se čita in sicer mnogo čita, ker le tako se poplača trud in le tako je stvari in jeziku res koristen. Káko vsebino bo prinašal, zavisno je mnogo od tega, koliko ima čitateljev, zlasti naročnikov iz tega ali onega kroga, za kateri se je med drugim tudi skrbeti namenil. Zato naj list zdatno podpira sleharen krog, da se mu bode tem laglje ozirati z večjim zanimanjem na njegove potrebe. Tú mislimo osobito naše okrajne, občinske in župne urade, naše denarne zavode itd., ki list gmotno podpirajo tudi lahko s tem, da se vpisujejo v člane našega društva „Pravnik“. Naj se tedaj v tem oziru stori toliko, da se bode moglo društveno glasilo razvijati na vse strani in res koristiti mnogo!

Ko pa tako odbor prvič z mnogimi nadejami pošilja v svet „Slovenski Pravnik“, svést si je, da mu je v marsičem olajšana naloga, ker le nadaljuje delo, katerega je že veliko storjenega. Nagiba nas to v rodoljubno zahvalo, katero tú v imeniu stvari „Pravnikove“ izrekamo dosedanjemu izdajatelju „Slovenskega Pravnika“ gospodu dru. Alf. Moschetu in njegovim odličnim gospodom sotrudnikom, združuje s tem iskreno priporočilo, da bi dosedanji sotrudniki še v bodoče zvesto podpirali „Pravnikovo“ glasilo.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnik“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

Uredništvo je v Ljubljani, št. 8 na Bregu; upravništvo pa na Križevniškem trgu, št. 7.

Odbor društva „PRAVNIK“ v Ljubljani.

Umrli so:

11. marca. Karol Deschman, muzejni kustos in hišni posestnik, 58 let, Prečne ulice št. 6, vsled spridenja želodca in jeter. — Marija Moškerc, šivilja, 58 let, sv. Petra cesta št. 58, jetika. — Neža Škerjanec, hišna posestnica in gostilničarica, 57 let, Vodnikove ulice št. 6, vnetje pljuč.

Tujci.

11. marca.

Pri *Maliču*: Wille, trgovec, z Dunaja. — Vertreter iz Zagreba. — Fürst, z Ogerskega. — Pelz iz Trsta. — Felle, trgovec, z Dunaja.

Pri *Slonu:* Hönigman, trgovec, s soprogo, iz Kočevja. — Haan, potovalec, z Dunaja.

Pri *Južnem kolodvoru*: Mencinger, gostilničar, s sestro, iz Boh. Bistrice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
12	7. u. zjut.	730·5	3·2	brezv.	megla	1·30 dež
	2. u. pop.	730·2	5·4	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	733·4	3·6	brezv.	megla	

Srednja temperatura 4·1° C., za 1·3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

13. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl.	10 kr.	
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	83 „	75 „	
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „	40 „	
Papirna renta, davka prosta	99 „	25 „	
Akcije avstr.-ogerske banke	892 „	— „	
Kreditne akcije	302 „	— „	
Francoski napoleond	9 „	62 „	
Cesarski cekini	5 „	70 „	
Nemške marke	59 „	45 „	

Tržne cene v Ljubljani

dné 9. marca.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	5	83	Špeh povojen, kgr.	—	68
Rež, „	4	50	Surovo maslo, „	—	80
Ječmen, „	4	16	Jajce, jedno „	—	2
Oves, „	2	67	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	4	67	Goveje meso, kgr.	—	54
Proso, „	4	33	Telečje „ „	—	50
Koruza, „	4	83	Svinjsko „ „	—	56
Krompir, „	2	23	Koštrunovo „ „	—	36
Leča, „	12	—	Pišanec	—	55
Grah, „	13	—	Golob	—	18
Fižol, „	11	—	Seno, 100 kgr.	2	50
Maslo, kgr.	—	94	Slama, „ „	2	50
Mast, „	—	70	Drva trda, 4 □ mtr.	6	70
Špeh svež, „	—	56	„ mehka, „ „	4	30

Prošnja.

Mnogo gg. duhovskih bratov je imelo lani ob ***slavnosti 40letnice našega presvetlega cesarja*** *primerne* ***slavnostne cerkvene govore.*** *Najvljudneje prosim, da bi mi dotični gospodje kolikor* ***najprej mogoče*** *poslati blagovolili svoje spisane govore. Natisneni bodo v letošnjih* ***„Drobtinicah“****, katere se bodo začele tiskati vsaj sredi aprila. Natisneni govori bodo najboljša priča o lojalnem mišljenju slovenske duhovščine in lep spomenik avstrijskega rodoljubja.*

V Ljubljani, dne 12. marca 1889.

Dr. Fr. Lampe
v Marijanišču.

Zahvala.

Pred malo časom sem zavaroval pri banki

„SLAVIJI“

življenje nekega svojega znanca za svoto 4000 gld. Meseca oktobra 1888 pa je umrl zavarovani znanec in banka „Slavija“ mi je točno izplačala celo svoto brez vsacega odbitka.

Smem torej z dobro vestjo ta blagi domači zavod priporočati vsacemu, ki namerava zavarovati svoje ali koga druzega življenje.

V Gornjemgradu, meseca februarija 1889.

(1) **Jožef Jarc** s. r.

Josip Deiller,
tovarna za cerkveno blago in razprodaja
cerkvenih oprav
na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti **gotovi naročbi** se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: **kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave** itd., kakor tudi

celi ornati.

Parno ribje olje

zoper **bramorje, krvice** (rachitis), **sušico, kronične spuščaje** itd. itd. se dobiva v steklenicah po **60 kr.** v **lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani** (Dunajska cesta). — Znanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20—18)

Zobozdravnik

Schweiger

stanuje pri Maliču (hôtel Stadt Wien), II. nadstropje št. 23.

Ordinira od ½10. do ½1. ure zjutraj in od 2. do 5. ure popoludne.

Ob nedeljah in praznikih od ½10. do 1. ure. (2)

Franc Kokalj,
sobni slikar,
Rožne ulice štev. 21 v Ljubljani,

se priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu v izvrševanje vsakovrstnega

slikanja sob

po navadnem in tudi najfinejšem okusu. Dela izvršuje lično in trpežno v mestih, kakor po deželi po prav primerni ceni. (10—5)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje. (27)

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so **oljnate barve v ploščevinastih pušicah** (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Diseldorfske oljnate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneža in laka
v
Ljubljani.

Specijaliteta: Firnež iz kranjskega lanenega olja.

Specijaliteta: Ultramarinmodra in zelena barva.

Pisarna in zaloga: **Šolski drevored 6** (semeniščno poslopje).
Filijala: **Slonove ulice 10-12**

priporoča **slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem** kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznano izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastonj in franko.

Oljnate barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Vse vrste **slikarskih** in **likarskih čopičev** in **slikarske patrone.**

Izdajatelj: Matija Kolar. Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.